

RETORN

De Miramar a Figuerola

De dalt de Miramar veig Figuerola
mig amagada rere d'un tossal;
l'esguard, enllà dels pobles, ara em vola
i gira pels espais amb jocs de vals.

M'assec sobre els relleus de l'alta roca
i miro com s'ajoca el Sol del jorn,
i a poc a poc la llum, que en resta poca,
em posa als peus la passa de retorn.

Camins avall, contemplo Miramar
Que resta sobre els cingles, arrapant-se.
Fa poc que l'he deixat, al cap al tard,
I el vespre ja se m'omple d'enyorança.

I arribo a Figuerola, quan la nit
tot just és un nadó de l'infinit.